

41de Møde.

Lørdag den 12. December, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) er modtaget et Andragende fra Gaardejer Chr. Skovgaard, Slusegaard, Bornholm, om Erstatning i Anledning af et Tab, der er forvoldt ham ved Forbud mod Ørredfangst og Konfiskering af Ørreder i en ham tilhørende Fiskepark.

Ved Folketingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Jungersen) er modtaget et Andragende fra Udvalget for Havneanlæg ved Hirtshals om, at Moleanlægget ved Hirtshals maa blive udvidet til en Fiskerihavn.

Andragenderne ville blive tilstillede Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Seminarier og Prøver for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Emil Petersen: Jeg sluttede i Gaar med at udtale, at jeg ikke troede, at Seminarierne i Almindelighed nedstemte Fordringerne ved Optagelsesprøven, men jeg vil sige, at derimod er jeg tilbøjelig til at mene, at Seminarielærerne i flere Tilfælde anlægge en anden Maalestok end Kommissionen ved Bedømmelse af, om en Aspirant kan antages som Elev paa et Seminarium eller ikke. Hvad enten man henlægger Optagelsesprøven til en særlig Kommission, eller man lader Seminarierne fremdeles holde Optagelsesprøve, vil der blive begaaet Fejl, det kan ikke undgaas. Spørgsmaalet er blot, om Kommissionen vilde gøre flere Fejl, end Seminarielærerne nu gøre.

Man maa for at bedømme dette Spørgsmaal ret lægge Mærke til, at Seminarielærerne paa Forhaand kende noget til de Aspiranter, der melde sig, altsaa inden de møde til Optagelsesprøven. I Regelen have Seminarielærerne staaet i

Forbindelse med den Lærer, som har forberedt vedkommende Aspirant, undertiden kende de, have vekslet Breve, talt personlig med Præparanden, som møder, og i de Dage, Optagelsesprøven staaar paa, har Seminarielæreren Lejlighed til ved personligt Samvær at danne sig et Indtryk af vedkommende Præparand. Alt dette synes jeg maa tillægges nogen Værdi, og sikkert er det, at Seminarielærerne, som have en vis Øvelse i at bedømme unge Mennesker paa Grund af det nære Forhold, hvori de staa til dem, med Aarene ville kunne foretage med Sikkerhed den Bedømmelse, som er fornøden. De ville, foruden at tage Hensyn til Aspiranternes Kundskaber og Færdigheder i det hele, ogsaa kunne dømme om deres Modenhed og hele Standpunkt, og dette tillægger jeg nogen Værdi. En Kommission, kan man sige, kunde tage det samme Hensyn. Nej, det er paa Forhaand udelukket, fordi en Kommission ikke som Seminarielærerne kan staa i Forbindelse hverken med Aspiranterne selv eller med dem, som have haft med deres Forberedelse at gøre. En Kommission kan ikke tage samme Hensyn som Seminarielærerne paa Grund af det manglende personlige Kendskab til Vedkommende.

Saa vidt jeg forstaar Lovforslaget, er Tanken den, at de unge Mennesker, der ville paa Seminarium, nu som tidligere skulle kunne faa deres Forberedelse hos en Lærer eller paa en Højskole, og at det ikke er Tanken, at der skal oprettes særlige Præparandskoler. Hvis den Ordning, som foreslaas i Lovforslaget, bliver indført, frygter jeg næsten for, at Præparandskoler alligevel ville blive fornødne, og det skulde da være saadanne Skoler, hvor de unge Mennesker kunde blive metodisk indeksercerede, faa nogen Øvelse i at optræde lige overfor Eksaminator. Hvis dette ikke finder Sted, vil Følgen blive, at mange dygtige og velforbredte Elever ville blive afviste. Man kan være overbevist om, at naar der oprettes saadanne Præparandskoler, vil det ikke vare længe, før der vil komme Krav til Statskassen om at støtte ogsaa saadanne Forskoler. En Realskoleelev, som er vant til at gaa op til Eksamen, og som har faaet det, man kalder en regulær Afpudsning, har meget lettere ved at klare sig overfor en Kommission end en Karl, der kommer ude fra Landet, man kan gerne sige usleben og maaske lidt kejtet af Opførsel og Væsen. Selv om et saadant ungt Menneskes Kundskaber og Færdigheder i øvrigt ere upaaklagelige, mangler han dog Evne til